

Bruslařská sezóna se chýlí k závěru. Nisa in line, Fläming Romantik, Braniborské bruslostezky, Fläming Weekend, Cyrilomějský Skate, Lužická jezera, Benátky severu, Fläming new, Od Alp k Dunaji, Fläming klasik. Zájezdy, které zaplnily letošní slunečné léto a na které se můžete těšit opět příští rok. Letos se s bruslemi můžete rozloučit novinkou katalogu 2012 – **Bruslařským víkendem**.

Jeho trasy jsme objevovaly stejně složitě jako všechny zájezdy kromě Flämingu. Hodiny unavených očí u internetu, soubory mailů turistickým centrálám a na závěr dlouhé diskuze s místními, které nás většinou zavedly na místa, na kterých se ze stezek definitivně ztratil asfalt. Kilometry nachozené v písku a štěrku s vírou, že bezchybný asfalt ze začátku trasy nalezne své pokračování. Časem jsme pochopily, že stezka může začít i skončit nikde. Průzkumný potenciál se postupně vyčerpával, nacházely jsme pouze krátké úseky, které nebylo možno propojit s dalšími. A vždy, když jsme ztrácely víru v nové objevy, byla naše trpělivost odměna. Nikdy neztrácejte naději, poslední projev W. Churchilla v parlamentu. A protože jsme ji neztratily, vyčerpané z pochodu po písku nás v místní hospodě vyslal hostinský na budovaný okruh kolem nově vznikajícího jezera. Objevily jsme syrové jezero, které bylo před třemi lety nehotové, se stromy čouhajícími z vody a věřícími, že přerostou hladinu. Kolem jezera se táhl čerstvě vyasfaltovaný pruh stezky. Jezero bylo ve fázi zrodu, stezku ještě pokrýval štěrk z asfaltářských prací. Vyrazily jsme kolem vodní hladiny a za břehy jezera nalezly **skandinávskou přírodu**. Nebo pobaltskou – hustá tráva půlmetrové výšky, vzrostlé keře a pestrobarevná směsice květů. Surové byly pouze čerstvě navršené břehy jezera, pár desítek metrů za jezerem dvacet let po zavření dolů stačilo přírodě k tomu, aby našla svou rovnováhu. Nádherný, **tichý kraj**. Jemný asfalt a štěrk odlétavající od bruslí. Věděly jsme, že máme trasu – a že musíme čekat, až jezero ztratí syrovost a stezku olemují první hospody.

A věděly jsme, že musíme hledat dále, protože trasa jednoho dne je pro zájezd málo. Opět nám pomohl hostinský – tentokrát z Bagenze. Vyslal nás síť stezek mezi lužickými vesnicemi k jezeru **Gräbendorfer See**. Gräbendorfer See bylo slibným cílem – hostinský nás ujistil, že kolem něj krouží nejen cyklisté, ale i bruslaři. Gräbendorfer See překonalo naše očekávání – asfalt kvality Flämingu, pláž s beach barem plným silným koktejly a sytě zelená tráva. Kolem jezera se leskly střechy zapomenutých vesniček. Horečně jsme projížděly síť stezek – kachna po pár kilometrem přešla v letící hnízdo, které se změnilo v čápa a nakonec vyústilo v žábu – fauna použitá při značení stezek nám z tras vytvořila nepřehledný soubor zvířat, který jsme postupně začaly propojovat a vracet se k místu

ubytování. Čapí stezka opravdu vedla vesnicemi s čapími hnízdy, žába lemovala tok řeky, letící hnízdo nás protahovalo poli a lesy – možná opravdu tahem ptáků mířícím zpět na jih.

Nalezly jsme romantickou trasu táhnoucí se klidnými vesnicemi s typickými domy z pálených cihel, trasu lemovanou čapími hnízdy, která projíždí mlýnem s nádhernou hospodou a vyústí u beach baru. Průzkum byl u konce. Zbývalo jen počkat na první kiosky a hospody. Objevily se loni na podzim. Zájezdu nestálo nic v cestě. Nezbývá mi než pozvat Vás na závěr bruslařské sezóny s Tripem. Věřím, že před zimním bruslařským spánkem potkám pár známých tváří, které lemovaly bruslařské léto Tripu. Budu se na Vás těšit – a Vy se kromě bruslí můžete těšit na sobotní **večerní party u Sprembergu, která završí letošní bruslařské léto**. Tak na viděnou na Rajské!

